



רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

21 בנובמבר 2011

631

כ"ד בחשוון התשע"ב

עמוד

הצעת חוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 42) (שחרור מינהלי), התשע"ב-2011 142

הצעת חוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 42) (שחרור מינהלי), התשע"ב-2011

תיקון סעיף 68א 1. בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, בסעיף 68א, בהגדרה "אסיר", בסופה יבוא "למעט מי שהנציב או ועדת השחרורים, לפי העניין, החליטו לגביו שלא ישוחרר על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת מאסרו לפי סעיפים 2 או 3 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001".

ד ב ר י ה ס ב ר

מינהלי, אלא מדובר בהכרעה של הנציב, אשר חלה לגבי כלל האסירים. שיקולים מהסוג האמור נבחנים רק לצורך בחינת שחרור מוקדם ממאסר על פי הוראות חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן – חוק שחרור על-תנאי ממאסר). בחוק האמור נקבע, בין השאר, התנאים לשחרור מוקדם של אסירים, כאשר המבחן המנחה לשחרור הוא כי "האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור".

מכיוון שלצורך קבלת החלטה בדבר שחרור מינהלי לא נבחנים נתוניו האישיים הספציפיים של האסיר המשוחרר, יכול שישוחרר בשחרור מינהלי אסיר אשר נמצא כי אינו ראוי לשחרור מוקדם, על פי אמות המידה שנקבעו בחוק שחרור על-תנאי ממאסר (למשל בשל כך שהוא מסכן את שלום הציבור). מצב זה טעון תיקון באשר הוא פוגע בתכליות הענישה, ובעקרונות המנחים בשחרור על-תנאי ממאסר.

לפיכך מוצע לקבוע כי אסיר שפוט לא ישוחרר בשחרור מינהלי, שיש בו, הלכה למעשה, קיצור תקופת מאסרו של האסיר, אם נמצא כי אינו ראוי לשחרור מוקדם לפי הוראות חוק שחרור על-תנאי ממאסר.

סעיף 1 סימן ט' בפרק ב' לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן – הפקודה), עניינו שחרור מינהלי של אסירים, בשל צפיפות בבתי הסוהר בהתאם להוראות הסימן האמור (סעיפים 68א עד 68ה לפקודה) רשאי השר לביטחון הפנים לקבוע תקן כליאה, המאושר על ידי ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לתקופה שלא תעלה על שנה, ונציב שירות בתי הסוהר רשאי להורות, לפי שיקול דעתו ובמועד שימצא לנכון, על שחרור אסירים כאשר תפוסת האסירים עולה על תקן הכליאה המאושר. סעיף 68 לפקודה קובע כי סמכות השחרור המינהלי תחול לגבי אסיר שפוט (המוגדר בסעיף 1 לפקודה כאסיר פלילי שנגזר דינו) שיתרת מאסרו אינה עולה על יתרת המאסר המרבית הקבועה לגביו בתוספת הראשונה לפקודה. תקופות יתרת המאסר המנויות בתוספת האמורה הן בין שבועיים ל-24 שבועות, בהתאם לאורך תקופת המאסר שנושא כל אסיר.

בהתאם להוראות סימן ט' האמור, כנוסחו היום, השיקולים של התנהגות האסיר בכלל, ונסיבות ביצוע העבירה שבגינה נשפט, ושיקולים אינדיבידואליים מסוג זה אינם מובאים בחשבון לצורך ההחלטה על שחרור

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459; ס"ח התשע"א, עמ' 1034.

² ס"ח התשס"א, עמ' 410.